Σόφη Θεοδωρίδου, μια κουβέντα με την Τίνα Πανώριου

Ιούλιος 24, 2018

Τίνα Πανώριου

panoriout@gmail.com

«…Υπάρχουν όμως πάντα περιπτώσεις μεμονωμένες, που οι γυναίκες μέσα στην οικογένειά τους και δυστυχούν και καταπιέζονται, δίχως να έχουν το σθένος να αντιδράσουν»

Η Σόφη Θεοδωρίδου κατάγεται από την Αλμωπία, μια μικρή επαρχία του Νομού Πέλλας. Σπούδασε νηπιαγωγός στη Θεσσαλονίκη κι εγκαταστάθηκε κατόπιν στην περιοχή καταγωγής της, όπου διαμένει μέχρι σήμερα με την οικογένειά της. Λατρεύει τη ζωγραφική και τη λογοτεχνία και πιστεύει πως η αγάπη της για την τελευταία την οδήγησε τελικά στη συγγραφή.

Με την πρώτη κιόλας έκδοση της «Αγαπητικιάς» σας, οι αναγνώστες έφτασαν τους 15.000. Σημαίνει κ. Θεοδωρίδου, ότι έχετε το δικό σας κοινό που σας ακολουθεί πιστά;

Έχω την άποψη, ότι το αναγνωστικό κοινό πρέπει να το κερδίζεις κάθε φορά κι απ' την αρχή. Ωστόσο, συνηθίζουν οι αναγνώστες έναν συγγραφέα που εμπιστεύονται να τον ακολουθούν όσο ανακαλύπτουν στα έργα του τις ίδιες αξίες που τους κέρδισαν στο παρελθόν. Προσωπικά, το γεγονός ότι εξακολουθούν να με εμπιστεύονται τόσοι άνθρωποι με χαροποιεί και μου δίνει δύναμη να συνεχίζω.

Πάνω σε αυτό. Έχετε αγωνία μόλις παραδίδετε τα χειρόγραφα στον εκδότη σας, σκεπτόμενη, αν και τούτο το μυθιστόρημα κερδίσει τον κόσμο όπως τα προηγούμενα;

Σας ομολογώ πως όχι. Ο συγγραφέας, ας μιλήσω μόνο για μένα, γράφει πρώτα και κύρια για όσα συγκινούν τον ίδιο, ελπίζοντας, απλώς κάθε φορά, ότι θα συγκινήσει το νέο έργο του και το αναγνωστικό του κοινό.

Η ιδέα για το ατμοσφαιρικό, ερωτικό, κοινωνικό σας μυθιστόρημα πως προέκυψε; Κάτι διαβάσατε, κάτι θυμηθήκατε από τα παλιά;

Η ηρωίδα μου, η Ρόσα, αναδύθηκε ολοζώντανη μπροστά μου κατά τη συγγραφή του βιβλίου μου «Τα Χρόνια της Χαμένης Αθωότητας».

Ξενάγησε μια από τις ηρωίδες εκείνου του βιβλίου στη ζωή της μέσω των φωτογραφιών της στο πλάι του Βασιλιά Κωνσταντίνου και του Βενιζέλου και της μίλησε για γεγονότα που έζησε και άπτονταν του Εθνικού Διχασμού. Κατάλαβα από εκείνη τη στιγμή, ότι η Ρόσα θα είναι και η δική μου οδηγός στα δύσκολα χρόνια της Διχόνοιας, τα οποία πάντα ήθελα να εξερευνήσω πιο διεξοδικά.

Με συγκίνησε το γεγονός ότι ο άνδρας σας, ο Τάσος Καρατζόγλου, είναι πάντα ο πρώτος σας αναγνώστης. Ως φιλόλογος όμως και ως ομότεχνος δεν είναι ενίοτε όμως και λιγάκι αυστηρός;
Είναι αυστηρός, όντως, αλλά ένας συγγραφέας πρέπει να επιζητεί αυτήν την αυστηρότητα από τον πρώτο του αναγνώστη. Αλίμονο αν επιθυμεί απλώς τους επαίνους και ενδεχομένως τις κολακείες. Τότε ο ρόλος του ακυρώνεται, κάτι που δε βοηθά τον συγγραφέα να έχει μια αντικειμενική άποψη.

Η Ρόσα μια παθιασμένη γυναίκα, μιας άλλης μακρινής εποχής ,έχει τον τσαμπουκά να πάει κόντρα στα μεγάλα πρέπει μιας συντηρητικότατης κοινωνίας. Σήμερα τι νομίζετε;
Σήμερα οι γυναίκες είμαστε τυχερές. Δεν έχουμε να διεκδικήσουμε πολλά. Το πέρασμα των χρόνων και οι αγώνες των γυναικών, όπως της Ρόσας, μάς έχουν απελευθερώσει από την καταπίεση της ανδροκρατούμενης κοινωνίας του παρελθόντος. Συχνά έχω την αίσθηση μάλιστα ότι έχουμε φτάσει στο άλλο άκρο. Υπάρχουν όμως πάντα περιπτώσεις μεμονωμένες, που οι γυναίκες μέσα στην οικογένειά τους και δυστυχούν και καταπιέζονται, δίχως να έχουν το σθένος να αντιδράσουν.

Τα τωρινά κορίτσια, τα δικά μας, έχουν τέτοια κουράγια ή είναι δυστυχώς πιο «καθησυχασμένα», πιο μαλθακά;
Ασφαλώς και τα έχουν. Απλώς, θα πρέπει να υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες, ώστε να εκδηλωθούν αυτά τα «κουράγια» τους.

ΣΟΦΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ
Τ' αχνάρια των ξυπόλυτων ποδιών
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΣΟΦΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΙ από ΑΣΠΑΛΑΘΟ

Μυθιστορήματα όπως η «Αγαπητικιά» του τουρκομερίτη διαβάζονται αποκλειστικά από κυρίες ή έχετε και άνδρες, έστω «κρυφά» αναγνώστες;
Καθόλου κρυφά. Έχω πολλούς άντρες αναγνώστες και μου αρέσει αυτό. Αρκετοί μου γράφουν, άλλοι πάλι σπεύδουν να με συναντήσουν σε κάποια απ' τις παρουσιάσεις μου και να μοιραστούν μαζί μου την άποψή τους για τα διάφορα έργα μου.

Γεννηθήκατε σε μια μικρή επαρχία του Νομού Πέλλας και αποφασίσετε να περάσετε εκεί την ζωή σας Πως κι αυτό; Πώς δεν σας κέρδισε π.χ. η συμπρωτεύουσα;
Είμαι «παιδί» της επαρχίας. Το ένιωσα αυτό από την παιδική μου ηλικία ακόμη, παρότι είχα πολύ στενούς δεσμούς με τη Θεσσαλονίκη (πρώτα χρόνια του Δημοτικού εκεί, καλοκαίρια σε συγγενείς, φοιτητικά χρόνια αργότερα). Μου αρέσει όμως η ήρεμη ζωή στη φύση και οι χαλαροί ρυθμοί της. Να μη χρειάζεται να είμαι κλεισμένη στο αμάξι για ώρες μόνο και μόνο για να βγω μια βόλτα ή να επισκεφθώ μια φίλη. Ωστόσο, παραδέχομαι ότι γεύομαι τακτικά και τα καλά της πόλης, έχοντας έναν χώρο και εκεί.

Έχετε στο ενεργητικό σας εννέα μυθιστορήματα, που σημαίνει ότι γράφετε συνεχώς, Χειμώνα καλοκαίρι;
Πράγματι, συνεχώς. Με μια μικρή διακοπή πάντα ενός δύο μηνών.

Μιλώντας για καλοκαίρι Τα σχέδια σας για εξορμήσεις;
Μου αρέσουν τα ταξίδια, αλλά όχι συνεχώς. Θέλω τον χρόνο μου να ξεκουραστώ ενδιάμεσα. Και το καλοκαίρι ενδείκνυται για ταξίδια. Η Ελλάδα μας είναι πανέμορφη και έχει παντού ενδιαφέροντα μέρη να επισκεφθείς. Αυτά με κερδίζουν και φέτος.

Η «Αγαπητικιά» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός